

Ervaring uit het missionaire werkveld

Belijden(is) doen

Terwijl ik deze woorden opschrijf, is zojuist de eerste dag van de Paaslessen afgerond. De laatste groep kinderen is weer terug naar school en de kerkzaal staat weer klaar voor de volgende dag. Want dan komen er weer vier groepen kinderen om een Paasles te volgen.

Tijdens een van de lessen vandaag zat ik even met een onderwijzeres te praten die al jaren met haar klas de lessen komt volgen. Zij weet al precies wat er komen gaat en je kon merken dat zij haar klas goed voorbereid had op het bezoek aan de Bethlehemkerk. Ik vroeg haar of ze na al die keren nog niet verzadigd was van die lessen. Maar dat was gelukkig niet het geval. In tegendeel zelfs. Ze vindt het ieder jaar weer leuk om te komen omdat ze het belangrijk vindt dat de kinderen uit haar klas door zo'n Paasles in de context van een kerk ook iets meekrijgen van de betekenis van Pasen.

Terwijl ze haar koffie dronk, vertelde ze mij dat ze een aantal vrijwilligers uit de gemeente al wel vaker had gezien. Ze wees er een paar aan en het klopte inderdaad. Want degenen die ze aanwees, doen al jaren mee. Ze vormen de harde kern van de medewerkers aan de Paaslessen, zou je kunnen zeggen. Met hen ben ik maar wat blij, want ik weet dat ik ieder jaar weer op hen kan rekenen. Maar diezelfde onderwijzeres wees ook twee vrijwilligers aan die ze nog nooit had gezien. En ook dat klopte, want die deden dit jaar voor het eerst mee. En met hen ben ik net zo blij. Het waren twee mensen die de dag ervoor belijdenis hadden gedaan in de Bethlehemkerk. Toen ik dat vertelde aan die onderwijzeres, viel ze even stil. Ik zag haar nadenken en een paar tellen later zei ze dat ze dat wel erg mooi vond dat die twee mensen gelijk zo aan het werk gingen in de gemeente. Nou, daar was ik het natuurlijk helemaal mee eens. Omdat de Paaslessen overdag gehouden worden en veel gemeenteleden dan werken, lukt het niet om bij die lessen aanwezig te zijn om de kinderen te begeleiden. Logisch natuurlijk. Maar wat mooi om te zien dat anderen, die overdag wel ruimte hebben, zich ook daadwerkelijk opgeven voor die lessen. Die twee nieuwe lidmaten. Maar ook zij die jaren geleden belijdenis hebben gedaan en elk jaar weer meedoen. Dat heeft natuurlijk alles te maken met het doen van belijdenis. Want daarbij beloof je ook om verantwoordelijkheid te nemen voor de gemeente. Wat zijn we als gemeente dan rijk gezegend vanwege de vele verschillende activiteiten die er zijn. Zo kan iedereen zijn of haar belijdenis ook in praktijk brengen door zich in te zetten voor die activiteiten die het beste bij hem of haar passen. Of je nu pas belijdenis gedaan hebt of al heel wat jaren geleden. Wat is belijden(is) doen toch mooi!

Ad Vastenhoud